

Poroszló, 1914. július 18. – Weston, Ontario, Kanada, 1993. augusztus 3.

Tisztviselőcsaládból származott, apja segédtiszt volt a MÁV-nál.

Egerben érettségizett, majd teológiai tanulmányokat végzett a sárospataki református főiskolán. 1936-1938-ban Észak-Írországon és Amerikában folytatott egyetemi tanulmányokat. 1942-ben a kolozsvári egyetem bölcsészkarán filozófiai doktorátust szerzett. Ezután az irodalom filozófiája témakörben Sárospatakon teológiai tanárrá, Debrecenben pedig egyetemi magántanárrá habilitált. 1934–1936-ban a sárospataki kollégium mellett szervezett angol internátus nevelőtanára. Diákévei alatt, 1936-tól 1940-ig a Soli Deo Gloria Református Diákszövetség főtitkáráként tevékenykedett. Egyik szervezője volt 1942-1943-ban a balatonszárszói konferenciáknak. 1942 és 1947 között a budapesti egyetemek református lelkipásztoraiként dolgozott. A Sárospataki Közlöny (1935–1936) és a Református Diákmozgalom (1939–1944) című lapok szerkesztője. 1944. március 19. után részt vett a nemzeti ellenállási mozgalomban; kapcsolatba került Tildy Zoltánnal és Bereczky Alberttel. 1944 novemberében – amikor Tildy Zoltán utasítására Monorra ment – a nyilasok elfogták, és tíz napig fogva tartották. A szovjet csapatokkal egy időben ért a fővárosba.

1945. január végén belépett a Független Kisgazdapártba. 1945. november 4-én a párt országos listáján nemzetgyűlési képviselővé választották. A kisgazdapártban Nagy Ferenc egyik tanácsadója volt. 1945-1946-ban a Vallás- és Közoktatási Minisztériumban, osztálytanácsosi rangban előbb a diákszociális osztály, majd a kultúrpolitikai osztály vezetője. Egyidejűleg filozófiát adott elő a budapesti József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Közgazdaság-tudományi Karán. 1947 januárjában a Magyar Közösség állítólagos köztársaság-ellenes összeesküvési ügyben koholt vádak alapján letartóztatták, és a Mistéth-perben augusztus 29-én hat és fél évi börtönre ítélték. Párttagságát az FKGP Politikai Bizottsága 1947. január 18-án felfüggesztette. Mandátumát hivatalosan február 4-én szüntették meg. 1947 szeptemberében feltételelesen szabadlábra helyezték, novemberben elmenekült Magyarországról.

Az Egyházak Világtanácsa keretében a svájci magyar reformátusok lelkipásztora lett, majd 1950-ben áttelepült Amerikába. 1951-től 1961-ig Buffalóban és Detroitban, 1961-1965-ben a kanadai Windsorban, majd ismét Detroitban, végül Torontóban volt református lelkipásztor. 1951 és 1976 között állandó közreműködője a Szabad Európa Rádió protestáns egyházi műsorának. 1949-től 1956-ig tagja volt a Magyar Nemzeti Bizottmánynak, valamint 1958 és 1961 között a Kanadai Magyar Írók Szövetségének. Az egzisztencializmus egyik első hazai

képviselője, számos könyvet, tanulmányt írt itthon és külföldön.